

אורות השבת

גלוון מס'
993

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלה מערכת
הרבי אברהם טרייקי

פרשת השבוע
לך לך

עורר
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א רב ותלמיד

(את נפשך אשר עשו בךך
(בראשית יב, ה)

אשר עשו חורין: שהכינס תחת כנפי השכינה. אברם מגיר את האנשים
ושרי מגירות הנשים, ומעליהם אני עליהם כאילו עשיהם, וכך כתיב אשר עשו...
(רש"י)

הנפשות הרבות אשר זכו אברם אבינו ושרה אמנו להכינס תחת כנפי השכינה אינן
בגדיד תלמידים, אלא מעלה אני עליהם כאילו עשאים – אישר עשו בחורין. וצריך להבין
מהי המעלה המיחודה של 'כאילו עשאים' אשר ביקש הכתוב להציג. וכיוצא בזה יש לנו
להבין בדברי הגמ' (סנהדרין יט, ב): 'כל המלמד את בן חבירו תורה כאילו ילדו'. ובויתר
יפלא שמן השוע"ו (ויז"ס) רמה טעיר גם כרך את חיבך ללמד תורה לתלמידים, מפני
שגם שם נקראים בנים: 'מצוח על כל חכם משישראל ללמד לתלמידים, שם הם נקראים
בנים'. והגדיל הספריו 'ושוננתם לבנייך' – אלו התלמידים. ועיין בביבאר הגראי'א (שם סק"ד),
ודרש כן מהרטוק'ו 'ושוננתם לבנייך' – אלו התלמידים.

וביתור יש לנו להתחנון בשכר המופלג שהבטיחו רבינו רבינו בתלמוד למי שזכה ללמוד
תורה לתלמידים, וכח המשך דברי הגמ' (ביב"מ פה, א): 'כל המלמד את בן חבירו תורה זוכה
וישוב בישיבת של מעלה, שנאמר ירמיהו טו, יט) אם תשוב ואשיבך לפני תעמוד'. וגוזלה
מזו הבטיחו שם: 'יכול המלמד את בן הארץ תורה אפיקו גור גורה, מבטל
בשבילו, שנאמר (ירמיהו טש) שביבאר הנני תרי מירמא דתלמודא, דרכך של מידה בגנדי מידה.

ועיין במורה"א (שם) שביבאר הנני תרי מירמא דתלמודא, דרכך של מידה בגנדי מידה.
והיינו שהמלמד בן חבריו תורה וمبיאו לישיבה מכובאך בהמשך דברי הגמ' שם 'כי
גדל אתה ותיב במתיבתאי, אי גס הוא זוכה כנד זה לשיב בישיבה של מעלה. וכן הוא
לגביו בן הארץ, דהוואיל וולד עם הארץ הררי שנגעזה עליו זויהה שלא וכל להיות
בן תורה, לפיו שכל המוליד בדומה לו הוא מולד. ונמצא זהה שלמדו הרי הוא מבטל
גזרתו, ועל כן בדין הוא שנטול שכרו לבט נזירתו של הקב"ה, עכ"ז. ומכל דבריו
יש לנו ביאור גם לדברי הגמ' בסנהדרין הנז' 'שהמלמד את בן חבריו תורה כאילו ילדו',
שכן כיון שנולד עם הארץ אי אפשר בנזירת עליון שירהה בעל תורה, נמצאה שאם בכל
זאת בא חבריו ולימדו תורה, הרי שהוא מולדו מחודש, וזה 'כאילו ילדו', וזה פשוט
מזהך דבריו. אלא שעדין צב"ג בקביעה חדה זו של המורה"א, וכי מי שנפל בחקלו
להיוולד עם הארץ, בטלה ממנו הזכות ללימוד תורה עד כדי גדר של גזירה ממש! ובויתר
יפלא העטם שנטן לדבריו 'שכל המולד' – בדומה לו הוא מולד, והרי עינינו הרואות
להרבה בעלי בתיים ועמי ארץות ומהם גס פרקי עול, שזכה שביניהם היו תלמידי חכמים
ומופלים, ובזכר אמרו הייחורו מבני עיינש' שמהם צאה תורה, ועד כהנה מאמרם אשר
הערעה זו יש בה כדי להזכיר דברי הש"ס ועומק דברי המורה"א הלא, וזאת בהקדם
למעשה דברי יהושע בן גמליאל.

איתא בבב"ה (בבא בתורה כא, א): 'אמור רב, ברם זכור לטוב אותו איש ווישוע בן גמליאל
שמו, שאמלך הוא נשתכח תורה מישראל. שבתיכילה מי שיש לו אב מלמדו תורה
ומי שאין לו אב לא למד תורה, עד שבא רב כי יהושע בן גמליאל ותיקון שהיה מושיבין
מלמדים תינוקות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר'. עי"ש. וש לתמונה, מה חדש רב כי
יהודים בן גמליאל לעולם עד שבכחותו לא נשתכח תורה לא נמסרת בירושה. ברם לכשנתבון נרא, שדוקא
מלמדים תינוקות בישראל. זאת ועוד, מודיע לא קם לפניו רב מנהיג להתקין תקנה זו,
כאשר מנגד מוחפת לה סכנה נוראה שתשתכח תורה מישראל!

ונראה לבאר בס"ד, שאמנם ודאי גם לפניו היו תלמידי תורה ומלמדים תינוקות, מכל
מקומות יש חידוש מופלא בתקנות אשר היה חסר עד היום. שכן מדברי הגמ' שם ש
לנו ללימוד יסוד גדול בחינוך, והוא שאי אפשר לרבות להקנות תורה לתלמידיו בבחינת
והעמידו תלמידים' בלי מיסירות נפש ואהבה אין סופית לדוגמות אהבת – אב. ולפיכך מי
שיש לו אב היה מלמד תורה וכו', והוואיל ולא כל בן זוכה לאב שהוא ראווי מצד חכמו
למדנו תורה, נמצא שהייתו עתידה תורה להשתכח מישראל חי, עד שקס רב כי יהושע
המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורר התורה מאירה את העולם

ויאמר לאברהם וידע תדע כי גור יהיה זרע בארץ לא להם
עבדום ויעינו אותם ארבע מאות שנה' (טו, יט, אומר הרבי
שנאמר 'כי גור היה רעך' הלוא מובן מאליו
שהם יהיו בארץ נוכרייה, ולשם מה מוסיף 'בארץ'
לא להס' אלא הקב"ה רצוי לאברהם שהגלה היה
המטרה ותכלית הבריאה היא כדי לברר את ניצוצות
הקדושה שבמקרים, ובהמשך הגלויות לבירר את
ニיצוצות הקדושה שבכל העולם כולל. הרצון העליון של
הקב"ה שיתהוו עולם שהוא ישי' וגשמי, ובין ישראל
הש שייארו אותו על ידי התורה. כדי להשלים כוונה
זו אמר הקב"ה לאברהם 'כי גור היה רעך בארץ לא
להם'. הסיבה שיהודים נודדים ממדינה למדיינה היא
לברר את העולם ולהיארו באור התורה.

מכורם גור עולם האזון

רב עוזיאל אדרי

ובב המרכז הרופוא"ס סוחקה "

ויק"ק" שבטי ישראל" שכונה יא' בא-שבע

לוח זמנים שבועי

שבט קדש	צפור	צפת	צ.ה	צ.ד'	צ.ג'	צ.ב'	צ.א'	יע. מזחון י. מזחון י. מזחון י. מזחון י.	לוד הזמנים	מועד לבאר שבע
(12.11.22)	(10.11.22)	(9.11.22)	(8.11.22)	(7.11.22)	(6.11.22)				ูลות השחר	
4:58	4:57	4:56	4:55	4:54	4:53	4:52			זון סלחת והפלין	
5:04	5:03	5:02	5:01	5:00	4:59	4:58			זרחה – בז החמה	
6:08	6:08	6:07	6:06	6:05	6:04	6:03			סדי ק"ל של זרחה והבג'א	
8:11	8:10	8:10	8:09	8:09	8:08	8:08			סדי ק"ל בז החמה ק"ש	
8:43	8:43	8:42	8:42	8:41	8:41	8:40			חצות זם וללה	
9:37	9:37	9:36	9:36	9:35	9:35	9:35			טביה נולדה	
11:25	11:25	11:25	11:25	11:25	11:25	11:24			פלג המטה	
11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55			שקיעה	
15:53	15:53	15:54	15:54	15:55	15:55	15:56			צאת התבכבים	
16:47	16:47	16:48	16:49	16:49	16:50	16:51				
17:00	17:00	17:01	17:02	17:02	17:03	17:04				

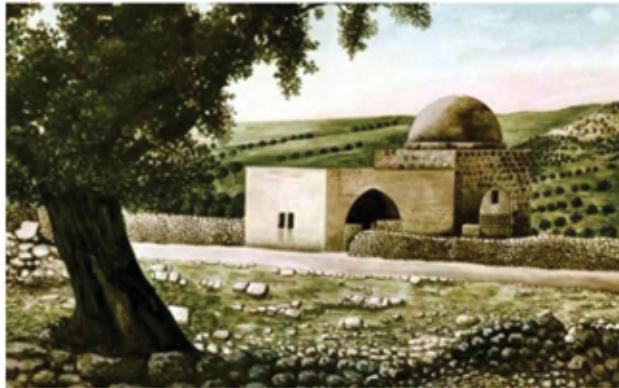
ZNENI HADLAKH HANROT

פרשת השבוע:	לך לך
הפטרה:	לכמה תאמור
כניסה השבוע:	16:32
יציאה בשבוע:	17:22
רבנן תס:	17:58

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משלחנו של מורנו המרא דארה הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

מحلכות שבת ויום טוב - א'

קבר רחל הוא מבנה השוכן במבואותיה הצפוניים של בית לחם, מדרום לירושלים, בין השכונות גילה והר חומה, כו"ם קבר רחל משמש מקום תפילה ליהודים הפליגים את המקומם משך כל ימות השנה, ובמיוחד בי"א בחשוון, המקובל במסורת ביום פטירתה של רחל אימנו ע"ה.

תפילה לקבר רחל אימנו

הנני באתי היום להשתתח על קבר רחל אימנו, שתענני בזכות מעשיה הטובים שעשתה כל ימיה, ולמען זכותה וצדקהה ותפלתה שזכרת לה בהיותה עקרנה ותפתח את רחמה.

רחל אימנו" האםא של כולם יום פטירתה יא' במרחשון

מי היה רחל אימנו מה היה סייר חייה?

איך שמרה על כבוד אחותה? **מדוע עד היום היא מבכיה על בנייה?**
א". סייר חייה ודמותה האצטילית לאין-שייעור של אמא רחל שזרה בהקרבה, בשתקה, בזיותורים, בכאב ובסבל.

ב. רחל נולדה בפדן ארם (נקראת גם חורך), לאביה בן בן בתואל. רחל ואחותה התאומה לאלה התניתמו מוהאמא שלחן בגיל צער.

ג. במקביל, יעקב אבינו נשלח על ידי אימנו לחאן, כדי לקבל מחסה מפני זעמו של עשו אחיו שריצה להרגנו.

ד. יעקב ורחל נפגשין על ד' הבאר, ויעקב ראה ברוח קדשו שזו האישה המועדת עבורי. הוא מביא לפניו את רצונו לשאת את בתו לאישה. ציווין שאין לו מורה לתעתה בעבורה, מציעו לבן לעבד תמורה במסך שבע שנים, ולבן מסכים מיד. יעקב, שלא סומך על בן וחושד בו שינסה להלערין עליו ולתת לו את אלה במקומו, קובע עם רחל סימנים, כדי שבליל כלולותיהם ימסרו את הסימנים האחד לשני, וכך לא יוכל לבן להרעים עליהם.

ה. לבן יש תכניות אחירות עברו יעקב ורחל. הוא מצווה את רחל שלא גנייע לחותונה שלה, וכך יוכל לנקל להשיא את לאה ליעקב. רחל לא הייתה מסוגלת לחשב על הבזין שעתידו להאותה, ואז היא מוסרת להאותה את הסימנים מותוך רחמים מרובים על אחותה.

ו. בזוכות הסימנים שרוחל מסרה לאחותה אז לאה ויעקב הפכו לזוג נשוי, אולם למחורת על ה Kerr מגלה יעקב את התרmitter ופונה בכעס לבן הערומי, ואז לבן עונה לו שאצלם לא נהוג לחטן את האחות הקטנה לפני הגודלה, וכן אם בכל זאת אתה עדין רוצה את רחל אז תעבור עבורה שבע שנים נוספות. יעקב מצדיק עליו את הדין ומשיק לעבוד עד שבע שנים נוספות והפעם עבורי רחל.

ז. לאחר 11 שנות ציפיה וסבל בל יתואר הקב"ה נעה לתפילה תיונה של רחל, והוא וולדת את יוסף, וממשיכה להפיגר בקב"ה בתכנוניה שתזכה לבן נסוף, והיא אכן נענית ורחה בפעם השנייה.

ח. לאחר מגעים ושיחות עם לבן, יעקב ומשוחתו עוזבים את בית לבן, ובשעה שהם מגיעים בבית לחם, רחל מותקאה מאד בילדתה ונפטרת בדמי ימיה, והוא רק בת 36.

ט. יעקב ראה ברוחו שההגליות עתידות לעבור בבתי לחם, ולמן בחור לקבורה אותה שם, כדי שתהא תמיד מקצת רחמים על בנייה. בספר הזוהר כתוב שכשהם בשם שם שכבהה היא על גולותם של ישראל. כיצד, ליד קבר רחל ולבכותה שם כשם שבחנה היה עליון גולותם של ישראל. נוכחמים מלפני הקב"ה, עד כדי כך שבזמנם הקשים ביותר התעוררו רחמים של הקב"ה בזוכותה, עם ישראל ניצל מכלין של ממש.

י. מסופר במדרש: "רחל יוצאת על קברה ובוכה מבקשת על ישראל רחמים... ומתחננת לפני הקב"ה, וכך אמרה: 'יריבונו של עולם! גלו וידיעו לפניך بشביע החופה נכרמו רחמי על אחותי ומוסרתי לה את הסימונים. והרי הדברים כל וומר! מה אני, שאיני אלא בשרד ודם, עפר ואפר, לא קאנתי אחרותי, אתה, שהחן מלך חי וקיים וחומן... מפני מה שלחת אתبني לגלות... מיד נתגלו רחמי של הקב"ה, ואמר בשביל רחל אני מוחזיר את ישראל למקומו'."

**יה"ר שזכותה של רחל אימנו – מאמא רחל
תגן بعد כל עם ישראל ותמשיך להתפלל על עם ישראל.**

ש. לפני מספר שבועות הייתה הפסקת חשמל בשכונתנו (שכונה ד') ולאחר מכן חזר החשמל, והוא חילקי דעתן לגבי איזו התבשילים המונחים בפלטה חשמלית מערב שבת, כיצד היה עליינו לנוגו.

ת. יש חלק תשובה זו לשולשה אונים:
א. אם היה התבשיל ממושל כל צרכו בעת הפסקת החשמל, וגם נותר חם שהיה סולdot בו עד חזרו החשמל (כגון בחישול כרצה) מותר לאוכל בשעת אפייל כshawachim. והחומר שלא לאוכל אלא לאחר שיעטן, תבואר עליוי ברכה.

ב. אם היה התבשיל ממושל כל צרכו בעת הפסקת החשמל, אך הספיק להצטע עד שזרח החשמל (כגון בחישול חשמל אורכו), אסור לאוכל בשעת כshawachim חם אלא יש להמתין עד שיעטן.

ג. אם לא היה התבשיל מושל כל צרכו בזאת הפסקת החשמל, אסור לאכול בשעת שבת, בין כshawachim חם או צוין. ואולם במצואי שבת, מותר לאוכל.

ש. לעיתים קורה שהזע נקבע בשבת או שהפלטה חשמלית הפסיקה לפחות,

האם מותר להעיבר את התבשילים להניחם על גבי הפלטה של השכן.

ת. גם תשובה זו שיחלק לשולשה אונים:

א. אם היה התבשיל מושל כל צרכו ויש בו רוטב, מותר להעיבר לפלטה חשמלית של השכן, רק אם היה התבשיל חם באופן שהיה סולdot בו.

ב. אם היה התבשיל מושל כל צרכו ואין בו רוטב, מותר להעיבר לפלטה חשמלית של השכן אפילו אם הוא צוין למורו.

ג. אם לא היה התבשיל מושל כל צרכו, וכן כshawachim חם או צוין, ואולם רוטב או יבש.

ש. סידר העומד על גבי הפלטה קטנה, האם מותר להזע שבת להלבה גודלה יותר.

ת. מותר להעיבר סיר העומד על גבי האש, מלבד קטנה להלבה גודלה יותר. ובلد שהיתה האש מוסחה בפה, והتبשיל מושל כל צרכו. וכן מותר להזע סיר המונח בפלטה חשמלית בשבת, לצד אחר שהוא חם יותר, ובلد שהייה התבשיל מושל כל צרכו.

ש. הוטל בשבת סיר מעל גבי האש, האם מותר להחזירו. מותר להחזיר את הסיר על האש בשבת, ובلد שנטיקיו בו כל התנאים דלהלך:

א. שהתבשיל היה מושל כל צרכו, כולל העצמות שבתוכו - אם דרכו לאוכל.

אך אם אין דרכו לאוכל, אין צורך שוגם העצמות יהיו מושלים כל צרכו.

ב. אם יש בתבשיל רוטב, אל יחוירנו אלא אם כן היה רותח באמון שהיד סולdot בו. ואם היה יבש, אין צורך שישיה חם.

ג. האש הייתה מוסחה, כגון פח שענגי הגז או פלטה חשמלית.

ד. לא הניח את הסיר על גבי הקרקע או כל דבר המוחבר לקרקע, אלא היה הסיר בידו או שהניחו על גבי כסא או שולחן. ויש מקרים גם בשיש שבמטבח אף שהוא מוחבר לקרקע. ואם מוחזירו לפלטה חשמלית, מותר אף אם הניחו על גבי קרקע או המוחבר לקרקע.

ע. נחיתות מושרין השיער, וכן נהגים הספרדים. אך לדעת הרמ"א, יש להוסיפו על התנאים הנ"ל, שילחה בעדשו להחזירו. וכן שיהיא הסיר מונח בידו, שלא שנחיתו כל/APIלו בדבר שאינו מוחבר לקרקע.

ש. פעמים שחחמים מוצטמק והוליך ויש שפט פון יחרץ, האם מותר לערות עליון מים וותחים העומדים על גבי הפלטה מערב שבת.

ת. אסור עלות מים רותחים בשבת אל וונך תנשל החולק ומוצטמק, אפייל אם הורד מהאש. ויש למחות בדרכי נועם כדי אותם הנוהגים לשעות כה, מפני שנוהגים הבטועו סודו. אולם בדיון, אין לאסור בתבשיל שהערו בו מים וותחים. ומונגת אשכנזים להקל בזה אף לתחילת, ובلد שה התבשיל הורד קודם לכך.

ש. פעמים שחחמים לא חצטוק די הוצרן, האם מותר להוסיף עליון בשבת כרים וכסטות כדי למהר בישול.

ת. יש חלק תשובה זו לשולשה אונים:

א. אם היה התבשיל מושל כל צרכו, מותר להוסיף עליון כרים וכסטות כדי למהר את בישולו.

ב. אך אם לא היה התבשיל מושל כל צרכו, אין אפילו אפייל נפל ממון המכסה, עליו כרים וכסטות. ולא עד אלא די זה מוחר את בישולו.

ג. במקרה דברים אמרים, כשהיא התבשיל מוסחה מערב שבת ורוצה להוסיף עליון כיסוי. אך אם לא היה התבשיל מוסחה מערב שבת, אסור לכיסותו בשבת אף בתבשיל שהיה מושל כל צרכו.

השידוך המוצלח

שניות שמשם שמעו ליליב בלון בית המרץ המרכז בעיר מיסק. עיי הכל היה אדם פשוט ועמילן הארץ. כמו הרבה מהיהווים הפושטים בעיר היה חבר בתרבות התהילים העירונית, והשתתף באמירת תהילים. מינסק הייתה עיר נודעת, אשר הצמיחה לדורות גולדט. ישובות היה כה לרוב, ובוגר התורה נדדו מישור אחד לשניהם ומבית מודרני והלאה. יהודים שאינם בני תורה כמעט לא נשכחו בני העיר. הללו כונו על שם עיסוקם, כמו שמעו ליליב (הבל), וכל היורט צינו את מעשיהם הטוטמים או את אמרית תהילים שלהם.

בית המרץ במינסק לא פעל כל ימות השנה. את הימים והשעות שבמה היה פנו מעבודה נצל של מעון ליב לשוטטות בעיר. גם התנהגונו וז תרמה לרושם שהוא בטול שאינו מסוגל לקחת ספר וללמוד.

ובכללות הבתו הכל כי שמעון ליב מרבה לעשות מעשי חסד. אם גודלו לו כי פלוני נקלע לקשיים והוא זוקק בדחיפות להלוואה, לא עבר זמן והוא השיג אותה בעבורו. משפחות נזקקות נהנו לקלל מידי סלי מון, עצי הסקה ובגד לחג. כשנולד נחמניצ'קה, בנם הצעיר של שמעו ליליב ואשתו, נודע בעיר כי היל ביל כישרונות מוהרים. נחמן' יצחך שקד על לימודיו ועד מורה נעשה לדמן מופלג. הלמדנים נהגו להחות כיצד ייד' כשרויו לכדר ולהמיר חכם הוא בנו של אדם פשוט ועם הארץ.

בערו הנסים ושמעו ליליב נפטר לבת עולמו. ריבס מבני העיר, שהייר א Tat מעשיה החסד שללו, באו ללוותו בדרךו האחרונה. בינויהם היו גם תלמידי חכמים, שבאו מותק כבוד שרחשו לבנו, נחמניצ'קה.

הנספים נדחו ממי שטענו נמי הבן כי שכחו של אביו לא היה במעשי הטובים בלבד, אלא דוכא בגונתו בתורה. "מוריו ורבי", עזק הבן בקול בכוכים וסוסה, כי אביו היה מורה ורבו העברי, ומגנו לוד אtot רוחו תורה.

הרב היה לפלא בעין הכל. רק עתה החלו להבין כי שמעו ליליב הבלן היה צדיק נסתר, אלא דוכא בגונתו בתורה. מורי ורבי, עזק הבן להשתתף במליאת כל העם, ומןנו לוד את רוחו תורה.

מיד העמיד בית הרון מנין אנשים על קברו והללו בקשו בשם כל אנשי העיר מחלוקת על של נחנו בו כבוד ראוי. כמורן הכריו שכל מי שפגע בכוכבו ילק בעצמו לבקש סליחה. מאוז נחנו רבים מתושבי העיר לפקו את קברו ולהתפלל שם.

אורות עונג שבת

פסם שנפהוף לפרקת

'אברהם בן תשעים ותשע שנה בהימלו בשר אורלטי' (ז', כד), פעם אחת השתפר רבי שלום מקמינקה זיע'יא בברית מיליה, ובסעודה אמר לנו אומרים במחלך ברית המילה "כשים שנכנס לברית, כן יכנס לתורה, לחופה ולמעשים טובים". וכי מה עניינו של אייחול זה, והלא תינוק שנכנס לברית הוא חסר דעת, האם כן אנו רוצים שייכנס לתורה ולהופה, אלא, הסביר רבי שלום, בשעה שמילים את התינוק אין בו אפילו שמצ' של גאותה על שעשה מצויה גודלה כזאת. כך אנו מתפללים ומאתחים כשם שנכנס לבריתו של אברהם אבינו בא שמצ' גאותה, כך ייכנס לתורה ולהופה.

המיט עם הקב"ה

'ייה אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים ו/or הא' אל אברם ואמיר אליו אני אל שדי התהלך לפני ויהי תמים' (ז', א), אומר רבי ולפ' מסטריקוב זיע'יא הקב"ה אמר לאברהם 'התהלך לפני ויהי תמים'. אדם חייב להיות תמיד לפני הקב"ה, אבל עם הבריות קשה להסתדר על ידי תמיימות בלבד.

הבטחון בה' יתפרק

'גם את הגוי אשר יעבוזן אגבי, ואחריו.cn יצאו להרכוש גדול' (טו, יד), אומר הרב הרי'ץ יש יהודים העובדים את הגוי וברוחם בו, כמו בני ישראל שבתחו באשר ובמצוירים בו, את הגוי הזה רואים ישראל שרך לה' הישועה, ויעשו תשובה וייצאו ברכוש גדול.

לסליק את ההר

'יעתק משם ההר מקדם לבית אל ויט אהלו בית אל מים והע מקדם ובין שם מזבח לה' ויקרא שם' (יב, ח), ואמר ה'צמץ צדיק' מוויז' נץ זיע'יא קודם שהאדם עומד להתפלל עליו לסליק מליבו את הגאותה. הדבר נרמז בפסוק ייעתק משם ההר מקדם לבית אל- קודם בואו לבית ה' עליו להעתיק מליבו את הר הגאותה.

הרבנות והזקעה הרותית בא"ר שבת
מחלקת הסדרות

דרושים משגיחי כשרות

לעבודה מיידית

בעלי נסיוון למסירה מלאה/לחצי משרה
לפרטים יש לפנות

למחלקת הכשרות 08-6204026

או במייל: y0527681143@gmail.com

או למנהל מחלקת הכשרות
הרב יעקב אטלן 054-9210545

ליקים בנו חכמי ישראל

הציבור מתקבש להעתיר בתפילה עבור הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולין עמו ישראל וזה אל כביר לא ימאס את תפילותינו.

שבת שלום!

שמעון ליליב היה חבר בחברות הצדיקים הנכבדים, שבראשם עמד רבינו אליהו בעל שם מומריה, הם חי בתוך קהילת ישראל או נדדו ממוקם למקום, וכפעולותיהם לעורר את המון העם לעבותה ה' ורעו את הניצנים הראשונים לתנועת החסידות, שכמה מהוחר עלי רבי ישראל בעלי שם.

עתה היה ליבם של בני העיר נתן עוד יותר לעתידו של חמוץיך הירום. במיחוד נגע הדבר מעשה כאשר בתיאו להינשא. נכדי העיר נדרשו בינוים כי בחורו עלה ומוחבר כמותו ראוי להפוך נערה מעולה ומוחרת. מהמשחות המיהושות ביותר.

בעיר מינסק חי או יהורי שחון, שנראה אף הוא פשוט בחיצוניות, ר' יונתן המשם שלו. ולאשתו באשה רחל הייתה בת. שרה רבקה שמה. בחנוכה השקיעו את כל מאכמזהם. אף שבאותם ימים לא היה מקובל למדן בנות תורה, לימוד ר' יונתן את כתו כל שהיא יכול, עד שהשינה ידע נרחב. היא הייתה גם בעלת מידות טובות ונכונה בכל הילכותיה.

בגיעה לפרקה החלו להגיא עבורה הצעות נכבדות, אולם הוריה דחו את כלו. התנהגוותם עוררה תומה בעיני המציעים. ובاقרבריה נאלצו לספר כי הנערה כבר שודקה בילדותה. מי הבהיר? ואת לא רצו לומו.

רק כמה חודשים לאחר מכן הכתה הבהיר את אנשי העיר: ר' יונתן המשם, בבריח הנטהר, הוא שקבע קומם פטירו מ' תהיה הכלת לבנו, וגם הספיק לסכם עם ר' יונתן המשם את פרטיו השדרוך. לבני העיר נודע כי שמעו ליליב, הצדק הנטהר, הוא שודכה לו בילדותה ואשר כעת היא עומדת להינשא לו - אין אלא העילוי החשוב בחמוץ'ך.

כעת נשאו בני העיר את עיניהם אל ר' יונtan המשם, בהבינם כי אף הוא צדיק נסתר. רבים החלו לעקוב אחר צעדיהם של ר' יונtan ואשתו, והם כבר לא יכולו להיות בסתר כבער. לא עמדו ימים רבים ור' יונtan ואשתו געלמו מן העיר.

לאחר נישואיו של חמוץ'ך לחזו עליו גודלי מינסק לעמוד בראש מזבח הישיבות הגדולות. כשוואני בין הוגו כי לא יוכל לנחל את חייהם בדרך של פשיטה, כפי שהיה הוריהם, החליטו לצאת לדרך נודדים, עד שבאו לעירה הרקי. בעיריה זו ניכר שיממון וחניה רב. לא היה בה רב ואף לא מלמד ילדים.

בחמוץ'ך וריעתו הגיעו את דירותם בעיירה, והחלו לפעול להרמת מצבצ'ה הרחוני. כעבור שנים ננתנה נחמן' יצחק לרובה של הרקי, ובפעולותיו הטובות, עם זוגתו הצדקה, הצליח להעלות את רמתם הרווחנית של תושבי העיירה, עד שנעשתה מרכז של תורה ומידות טובות.

לעלילוי נשמה
הרב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת סמי' זצ"ל
ת.ג.צ.ב.ה.